Η πολυμήχανη βία (μοναχός Μωυσής Αγιορείτης)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 31 Ιουλίου, 2012

Θεόρατα κύματα πολυποίκιλης βίας ταράζουν καθημερινά τη ζωή των ταλαίπωρων ανθρώπων. Το φαινόμενο είναι παγκόσμιο, αλλά και ελληνικό δυστυχώς. Ο Νεοέλληνας μαθητεύει στο σχολείο του εύκολου κέρδους, της πλούσιας και ηδονικής ζωής, της κακουργίας, της ληστείας, ακόμη και του εγκλήματος. Καταλύεται η ιερότητα, η μοναδικότητα, το ανεπανάληπτο του ανθρώπινου προσώπου. Χάθηκε η ντροπή, η αναστολή, η αθωότητα, το απονήρευτο, το άδολο, το διαφανές και αληθινό. Επικρατεί ασυδοσία, βαρβαρότητα, σκληρότητα και τραχύτητα. Βιαστές απαγωγείς, ληστές, φονιάδες, βομβιστές, τρομοκράτες παρελαύνουν καθημερινά με το κεφάλι ψηλά. Ένα πλήθος σιωπά, φοβάται, παρατηρεί από μακριά, κρύβεται και απορεί.

Η αθεόφοβη ζωή, ο άθεος βίος, η αγένεια, η ασέβεια, η ανταρσία δημιουργεί μία αρκετά θολή κατάσταση, ένα μολυσμένο κλίμα, δίχως βάσεις, αρχές και όρια. Η μανιακή αναρχία φτιάχνει πρόσωπα εγωιστικά, ταραγμένα, προβληματικά και νοσηρά. Η ηδονή της βίας μειώνει τη λογική, οδηγεί σε τρομερές περιπέτειες και σοβαρούς κινδύνους. Γι’ αυτό θέλουν να σβήσουν ό,τι αντιστέκεται, ό,τι ιερό και ωραίο, ό,τι ηθικό και αξιοσέβαστο. Δυστυχώς, αρκετά τους ανέχονται και μάλιστα υποστηρίζουν, παρασυρμένοι από τα ψεύτικα κηρύγματά τους περί ισότητας και δικαιοσύνης. Ο παραλογισμός οδηγεί στα άκρα, την εξόντωση του άλλου, που δεν συμφωνεί μαζί του και δεν τον ακολουθεί. Κατά τον κ. Τσιρόπουλο: «η κάθε μορφής αδικία θεριεύει στην Οικουμένη κι ο πολιτισμός, ξεπνοημένος, δεν έχει πια δύναμη, με την παιδεία, να μαλάξει, να καλλιεργήσει, να εξευγενίσει τις εξαγριωμένες καρδιές».

Παρά τα τόσα πολλά που λέγονται έχουμε κι εδώ έξαρση μεγάλη της βίας.
Ακόμη έχουμε πολέμους και μάλιστα εμφυλίους, διώξεις αντιφρονούντων, φυλετικές διακρίσεις, αναβίωση ολοκληρωτισμών. Επιβολή ανελευθεριών, διάφορη τρομοκρατία, αύξηση της εγκληματικότητας και βιασμός ανηλίκων αγοριών και κοριτσιών. Σε κινήματα απροκάλυπτης ή μη βίας εντάσσονται και νέοι, συνειδητά ή ασυνείδητα. Το φαινόμενο αυτό είναι λίαν ανησυχητικό και λυπηρό. Στην επιδημία της βίας δεν υπάρχει οργανωμένη αντίδραση, αλλά παθητική αποδοχή. Ο πολιτισμός φαίνεται πως πια παρακμάζει. Νομίζουν ότι με τη βία γίνονται ήρωες και αποκαθιστούν την κοινωνική αδικία. Η βία όμως φέρνει βία. Το κακό δεν

θεραπεύεται με το κακό. Η βία δεν λύνει προβλήματα αλλά δημιουργεί νέα.

Οι καιροί μας καλλιεργούν ανθρώπους υπεράνθρωπους, εγωιστές, ατομιστές, ανυπότακτους και ασεβείς. Η ανισορροπία του πολιτισμού μας και η επηρμένη παιδεία μας γεννά επιπόλαιους, ανεύθυνους, αήθεις και αδύναμους. Ο πολιτισμός ως να δηλώνει αδυναμία μεταποιήσεως των εξαγριωμένων καρδιών. Η βία είναι πλέον αδίστακτη, μπήκε στα σπίτια, στις οικογένειες, στα γραφεία. Το κενό, η ανία και η παραπληροφόρηση για μία εντελώς ελεύθερη ζωή οδηγούν σε σκηνές άφατης βίας, που πλέον ούτε καν εντυπωσιάζουν τους πολλούς. Δίχως ιδανικά ο άνθρωπος είναι επιρρεπής σε κάθε είδους βαρβαρότητα και βανδαλισμό. Βία στα σχολεία, στα γήπεδα, στους δρόμους, παντού. Υπάρχει και ψυχολογική βία, καταπίεση, καταδυνάστευση, εξάρτηση, εκεί που θα έπρεπε να υπάρχει η θυσιαστική αγάπη, η ειρήνη και η αληθινή χαρά.

Τα γιγάντια κύματα της βίας θα γαληνέψουν με την επιστροφή των ανθρώπων σε αιώνια ιδανικά, σε αρχές ωραίου ήθους, σε πηγές ναμάτων ζωηφόρων, που θα ειρηνεύσουν και εμπνεύσουν.

(Πηγή: "Μακεδονία" 29/07/2012)